

“मीठे बच्चे- तिमी यस पढाइबाट शान्तिधाम हुँदै आफ्नो सुखधाम जान्छौ, यही तिम्रो लक्ष्य-उद्देश्य (एम-अब्जेक्ट) हो, यो कहिल्यै बिर्सिनु हुँदैन ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरू साक्षी भएर यस समय ड्रामाको कुनचाहिँ सीन देखिरहेका छौ ?

उत्तर:- यस समय ड्रामामा सम्पूर्ण दुःखको सीन छ । यदि कसैलाई सुख छ भने पनि अल्पकाल काग विष्टा समान । बाँकी दुःख नै दुःख छ । तिमी बच्चाहरू अहिले प्रकाशमा आएका छौ । जान्दछौ- सेकेण्ड-सेकेण्ड बेहदको सृष्टि चक्र घुमिरहन्छ, एक दिन मिल्दैन अर्कोसँग । सारा दुनियाँको कार्य (एक्ट) बदलिइरहन्छ । नयाँ सीन चलिरहन्छ ।

डबल ओम् शान्ति । पहिलो- बाबा स्व-धर्ममा टिक्नुभएको छ, दोस्रो- बच्चाहरूलाई पनि भन्नुहुन्छ आफ्नो स्वधर्ममा टिक र बाबालाई याद गर । अरू कसैले यस्तो भन्न सक्दैन- स्वधर्ममा टिक । तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा निश्चय छ । निश्चयबुद्धि विजयन्ती । उसैले विजय पाउँछ । के कुरामा विजय पाउँछ ? बाबाको वर्साको । स्वर्गमा जानु- यो हो बाबाको वर्साको विजय प्राप्त गर्नु । बाँकी छ पदको लागि पुरुषार्थ । स्वर्गमा जानु त अवश्य छ । बच्चाहरूले जान्दछन्- यो छी-छी दुनियाँ हो । धेरै दुःख आउने छ । ड्रामाको चक्रलाई पनि तिमीले जान्दछौ । अनेक पटक बाबा आउनुभएको छ पावन बनाएर सबै आत्माहरूलाई मच्छर सदृश्य लैजान, फेरि स्वयं पनि निर्वाणधाममा गएर निवास गर्नुहुन्छ । बच्चाहरू पनि जान्छन् ! तिमी बच्चाहरूलाई यो त खुशी रहनुपर्छ- यस पढाइबाट हामी शान्तिधाम हुँदै आफ्नो सुखधाम जान्छौ । यो हो तिम्रो लक्ष्य-उद्देश्य । यो भुल्नु हुँदैन । दिनहुँ सुन्छौ, सम्झन्छौ- हामीलाई पतितबाट पावन बनाउनको लागि बाबा पढाउनुहुन्छ । पावन बन्ने सहज उपाय बताउनुहुन्छ- यादको । यो पनि नयाँ कुरा होइन । लेखिएको पनि छ- भगवान्ले राजयोग सिकाउनुभयो । कृष्णको नाम राखेका छन्, केवल यो गल्ती गरिदिएका छन् । यस्तो पनि होइन, बच्चाहरूलाई जुन ज्ञान मिलिरहेको छ, त्यो गीता सिवाय अरू कुनै शास्त्रमा छ । बच्चाहरूले जान्दछन्- कुनै पनि मनुष्यको बाबाको जस्तो महिमा छँदै छैन । बाबा नआउने हो भने त सृष्टिको चक्र नै घुम्दैन । दुःखधामबाट सुखधाम कसरी बन्ने ? सृष्टिको चक्र त घुम्नु नै छ । बाबालाई पनि अवश्य आउनु नै छ । बाबा आउनुहुन्छ सबैलाई लैजान फेरि चक्र घुम्छ । बाबा नआए त कलियुगबाट सत्ययुग कसरी बन्न सक्छ ? बाँकी यो कुरा कुनै शास्त्रहरूमा छैन । राजयोग छ नै गीतामा । यदि भगवान् आबूमा आउनुभएको छ भनेर बुझे त भेट्नको लागि दौडिन्थे । संन्यासी पनि चाहन्छन् नि, भगवान्सँग मिल्न । पतित-पावनलाई याद गर्छन् फर्केर जानको लागि । अहिले तिमी बच्चाहरू पद्मापदम भाग्यशाली बनिरहेका छौ । वहाँ अथाह सुख हुन्छ । नयाँ दुनियाँमा जो देवी-देवता धर्म थियो, त्यो अहिले छैन । बाबाले देवी राज्यको स्थापना गर्नुहुन्छ नै ब्रह्माद्वारा । यो त क्लियर छ । तिम्रो लक्ष्य-उद्देश्य नै यो हो । यसमा संशयको कुरा नै छैन । पछि गएर बुझ्दै जान्छन्, राजधानी अवश्य स्थापना हुन्छ । आदि सनातन देवी-देवता धर्म हुन्छ । जब तिमी स्वर्गमा रहन्छौ तब यसको नाम भारत रहन्छ फेरि जब तिमी नर्कमा आउँछौ तब हिन्दुस्तान नाम रहन्छ । यहाँ कति दुःख नै दुःख छ । फेरि यो सृष्टि बदलिन्छ फेरि स्वर्गमा हुन्छ नै सुखधाम । यो ज्ञान तिमी बच्चाहरूलाई छ । दुनियाँमा मनुष्य केही पनि जान्दैनन् । बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- अहिले हो अँध्यारो रात । रातमा मनुष्य धक्का खाइरहन्छन् । तिमी बच्चाहरू प्रकाशमा छौ । यो पनि साक्षी

२०७२ श्रावण १४ बिहीबार ३०-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन भएर बुद्धिमा धारण गर्नु छ । सेकेण्ड बाई सेकेण्ड बेहद सृष्टिको चक्र घुमिरहन्छ । एक दिन अर्को दिनसँग मिल्दैन । सारा दुनियाँको कार्य (एक्ट) बदलिइरहन्छ । नयाँ सीन चलिरहन्छ । यस समय सम्पूर्ण दुःखको सीन छ । यदि सुख छ भने पनि काग विष्टा समान । बाँकी दुःख नै दुःख छ । यस जन्ममा मुश्किलले सुख हुन्छ फेरि अरू जन्ममा दुःख । अब तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा यो रहन्छ— अहिले हामी जान्छौं, आफ्नो घर । यसमा मेहनत गर्नु छ पावन बन्ने । श्री-श्रीले श्रीमत दिनुभएको छ— श्री लक्ष्मी-नारायण बन्ने । बेरिस्टरले मत दिन्छ— बेरिस्टर भव । अब बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— श्रीमतबाट यो बन ।

आफूसँग सोध्नुपर्छ— ममा कुनै अवगुण त छैन ? यस समय गाउँछन् पनि— म निर्गुण हारामा कुनै गुण छैन, हजुरले नै दया गर्नुहोस् । दया अर्थात् रहम । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! मैले त कसैप्रति पनि दया गर्दिनँ । दया त हरेकले आफैमाथि गर्नु छ । यो ड्रामा बनेको छ । निर्दयी रावणले तिमीलाई दुःखमा ल्याउँछ । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । यसमा रावणको पनि कुनै दोष छैन । बाबा आएर केवल राय दिनुहुन्छ । यही उहाँको दया हो । बाँकी यो रावणराज्य त फेरि पनि चल्छ । ड्रामा अनादि छ । न रावणको दोष छ, न मनुष्यहरूको दोष छ । चक्रलाई घुम्नु नै छ । रावणबाट छुटाउनको लागि बाबा युक्तिहरू बताइरहनुहुन्छ । रावण मतमा तिमी कति पाप आत्मा बनेका छौ । अहिले यो पुरानो दुनियाँ हो । फेरि अवश्य नयाँ दुनियाँ आउँछ । चक्र त घुम्छ नि । सत्ययुगलाई फेरि अवश्य आउनु छ । अहिले हो संगमयुग । महाभारत लडाईँ पनि यस समयको हो । विनाशकाले विपरीत बुद्धि विनश्यन्ति । यो हुनु नै छ । र, हामी विजयन्ती स्वर्गको मालिक हुन्छौं । बाँकी सबै हुँदै हुँदैनन् । यो पनि जान्दछौ— पवित्र नबनिकन देवता बन्न मुश्किल छ । अहिले बाबासँग श्रीमत मिल्छ श्रेष्ठ देवता बन्नको लागि । यस्तो मत कहिल्यै मिल्न सक्दैन । श्रीमत दिने उहाँको पार्ट पनि संगममा छ । अरू कसैमा त यो ज्ञान नै छैन । भक्ति मतलब भक्ति । त्यसलाई ज्ञान भनिदैन । रूहानी ज्ञान, ज्ञान-सागर रूहले नै दिनुहुन्छ । उहाँको नै महिमा हो ज्ञानका सागर, सुखका सागर । बाबाले पुरुषार्थका युक्तिहरू पनि बताउनुहुन्छ । यो ख्याल राख्नुपर्छ— अहिले फेल भएमा कल्प-कल्पान्तर फेल हुन्छौ, ठूलो चोट लाग्छ । श्रीमतमा नचलनाले चोट लाग्छ । ब्राह्मणहरूको वृक्ष बढ्नु पनि अवश्य छ । यति नै बढ्छ जति देवताहरूको वृक्ष हुन्छ । तिमीले पुरुषार्थ गर्नु र गराउनु छ । कलमी लागिरहन्छ । वृक्ष विशाल हुन्छ । तिमीले जान्दछौ— अहिले हाम्रो कल्याण भइरहेको छ । पतित दुनियाँबाट पावन दुनियाँमा जाने कल्याण हुन्छ । तिमी बच्चाहरूको बुद्धिको ताला अहिले खुलेको छ । बाबा बुद्धिवानहरूको बुद्धि हुनुहुन्छ नि । अहिले तिमीले बुझिरहेका छौ फेरि पछि गएर हेर— कस-कसको ताला खुल्छ । यो पनि ड्रामामा छ । फेरि सत्ययुगदेखि दोहोरिन्छ । लक्ष्मी-नारायण जब तख्तमा बस्छन् तब सम्बत् शुरु हुन्छ । तिमीले लेख्छौ पनि— १ देखि १२५० सम्म स्वर्ग, कति क्लियर छ । कहानी हो सत्य नारायणको । कथा अमरनाथको हो नि । तिमीले अहिले सत्य-सत्य अमरनाथको कथा सुन्छौ त्यसको फेरि गायन चल्छ । चाड-पर्व आदि सबै यस समयको हो । नम्बरवन पर्व हो शिवबाबाको जयन्ती । कलियुगपछि अवश्य बाबालाई आउनुपर्छ, दुनियाँलाई चेन्ज गर्न । चित्रहरूलाई कसैले राम्रोसँग देखून्, कति पूरा हिसाबसँग बनाइएको छ । तिमीलाई यो खातिरी हो, जति कल्प पहिले पुरुषार्थ गरेका थियौ, उति गछौं अवश्य । साक्षी भएर अरूलाई पनि हेर्छु । आफ्नो पुरुषार्थलाई पनि जान्दछु । तिमीले पनि जान्दछौ । विद्यार्थीले आफ्नो पढाइलाई

२०७२ श्रावण १४ बिहीबार ३०-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन
जान्दैनन् र ? दिल खान्छ अवश्य- म यस विषयमा धेरै कमजोर छु । फेरि फेल हुन्छन् । परीक्षाको
समयमा जो कमजोर हुन्छन् उनको दिल धड्किरहन्छ । तिमी बच्चाहरूले पनि साक्षात्कार गर्छौं ।
तर फेल त भयो भने गर्न के सकिन्छ र ! स्कुलमा फेल भयो भने सम्बन्धी पनि दुःखी, टीचर पनि
दुःखी हुन्छन् । भन्छन् हाम्रो स्कुलबाट कम पास भए भने सम्भन्ध्य- टिचर यति राम्रो छैन
त्यसैले कम पास भए । बाबा पनि जान्नुहुन्छ- सेन्टरहरूमा को-को राम्रो टिचर छन्, कसरी
पढाउँछन् । कस-कसले राम्रोसँग पढाएर लिएर आउँछन् । सबै थाहा हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ--
बादलहरूलाई ल्याउनुपर्छ । साना बच्चाहरूलाई ल्याउँ भने उनीहरूमा मोह रहन्छ । एकलै निकलेर
आउनुपर्छ तब बुद्धि राम्रोसँग लागिरहन्छ । बच्चाहरूलाई त वहाँ पनि देखिरहन्छौ ।

बाबा भन्नुहुन्छ- यो पुरानो दुनियाँ त कब्रिस्तान हुनु छ । नयाँ घर बनाउँदा बुद्धिमा रहन्छ नि-
हाम्रो नयाँ घर बनिरहेको छ । धन्दा आदि त गरिरहन्छन् । तर बुद्धि नयाँ घरतिर रहन्छ । चुप लागेर
बस्दैनन् । त्यो हो हृदको कुरा, यो हो बेहृदको कुरा । हर कार्य गर्दै स्मृति रहोस्- अब हामी घर
गएर फेरि आफ्नो राजधानीमा जान्छौं, तब अपार खुशी रहन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू,
आफ्नो बच्चा आदिको सम्हाल पनि गर्नु छ । तर बुद्धि वहाँ लागिरहोस् । याद विना फेरि पवित्र पनि
बन्न सकिँदैन । यादबाट पवित्र, ज्ञानद्वारा कमाई । यहाँ त सबै छन् पतित । दुई किनारा छन् ।
बाबालाई नाविक भन्छन्, तर अर्थ बुझ्दैनन् । तिमीले जान्दछौ- बाबाले उस किनारामा लैजानुहुन्छ ।
आत्माले जान्दछ- हामी अब बाबालाई याद गरेर धेरै समीप गइरहेका छौं । नाविक नाम पनि अर्थ
सहित राखिएको छ नि । यो सबै महिमा गर्छन्- नईया मेरी पार लगाओ । सत्ययुगमा यस्तो
भनिन्छ र ? कलियुगमा नै पुकार्छन् । तिमी बच्चाहरूले सम्भन्ध्यौ- बेसमझलाई त यहाँ आउनु
छैन । बाबाले सख्त मनाही गर्नुहुन्छ । निश्चय छैन भने कहिल्यै ल्याउनु हुँदैन । केही पनि बुझ्दैनन् ।
पहिला त ७ दिनको कोर्स गराऊ । कसैलाई त २ दिनमा पनि तीर लाग्छ । राम्रो लाग्यो भने फेरि
कहाँ छोड्छन् र । भन्छन् हामी ७ दिन अभै सिक्छौं । तिमी तुरन्तै सम्भन्ध्यौ- यो यस कुलको
हो । तेज बुद्धि जो हुन्छन् उनले कुनै कुराको पर्बाह गर्दैनन् । ठीक छ, एक नोकरी छुट्छ अर्को
मिल्छ, जो बच्चाहरू दिलभएका हुन्छन् उनको नोकरी आदि छुट्दैन । स्वयं नै आश्चर्य मान्छन् ।
बच्चीहरूले भन्छन् मेरो पतिको बुद्धि परिवर्तन गरिदिनुहोस् । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई नभन । तिमी
योगबलमा रहेर फेरि बसेर ज्ञान सम्भाऊ । बाबाले कहाँ बुद्धिलाई बदल्नुहुन्छ र ! फेरि त सबै यस्तै
धन्दा गरिरहन्छन् । जो रीतिरिवाज चल्छ त्यसैलाई पकिडन्छन् । कुनै गुरुबाट कसैलाई फायदा भयो,
सुन्यो भने पुग्यो, उसैकोपछि लाग्छन् । नयाँ आत्मा आउँछ त्यसैले उसको महिमा त हुन्छ नि ।
फेरि धेरै अनुयायी बन्छन् त्यसैले यी सबै कुरालाई हेर्नु छैन । तिमीले हेर्नु पर्छ- आफूलाई, मैले
कति पढिरहेकोछु ? यो त बाबा विस्तारमा बातचित (चिटचेट) जस्तै गर्नुहुन्छ । बाँकी केवल
भनिदिनु बाबालाई याद गर, यो त घरमा पनि रहेर गर्न सक्छौ । ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ त्यसैले
अवश्य ज्ञान पनि दिनुहुन्छ नि । मनमनाभव- यो हो मुख्य कुरा । साथमा सृष्टिको आदि-मध्य-
अन्तको रहस्य पनि सम्भाउनुहुन्छ । चित्र पनि त यति खेर धेरै राम्रो-राम्रो निकलेका छन् । यसको
पनि अर्थ बाबा सम्भाउनुहुन्छ । विष्णुको नाभीबाट ब्रह्मालाई देखाइएको छ । त्रिमूर्ति पनि छ फेरि
विष्णुको नाभीबाट ब्रह्मा, यो फेरि के हो ? बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ- यो सही हो या गलत हो ?
काल्पनिक चित्र पनि त धेरै बनाउँछन् । कुनै-कुनै शास्त्रहरूमा चक्र पनि देखाइएको छ । तर

२०७२ श्रावण १४ बिहीबार ३०-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन कोहीले कति आयु लेखिदिएका छन्, कोहीले कति । अनेक मत छन् नि । शास्त्रहरूमा हदको कुरा लेखिदिएका छन्, बाबा बेहदको कुरा सम्झाउनुहुन्छ— सारा दुनियाँमा छ रावणराज्य । तिम्रो बुद्धिमा यो ज्ञान छ— हामी कसरी पतित बन्यौं फेरि पावन कसरी बन्छौं । पछि फेरि अरू धर्म आउँछन् । अनेक किसिमका छन् । एक मिल्दैन, अर्कोसँग । उस्तै चेहरा दुई जनाको हुन सक्दैन । यो बनिबनाउ खेल हो, जुन दोहोरिइरहन्छ । बाबा बच्चाहरूलाई बसेर सम्झाउनुहुन्छ । समय कम हुँदै जान्छ । आफ्नो जाँच गर— म कहाँसम्म खुशीमा रहन्छु ? मलाई कुनै विकर्म गर्नु छैन । तुफान त आउँछ । बाबा सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, अन्तर्मुख भएर आफ्नो चार्ट राख्यौ भने जो गल्तीहरू हुन्छन्, त्यसको पश्चात्ताप गर्न सक्छौ । यो मानौं योगबलबाट आफूलाई माफ गर्छौं । बाबाले कुनै क्षमा या माफ गर्नुहुन्न । ड्रामामा क्षमा अक्षर नै छैन । तिमीलाई आफ्नो मेहनत गर्नु छ । पापहरूको दण्ड मनुष्य स्वयंले नै भोग्छन् । क्षमाको कुरा नै हुँदैन । बाबा भन्नुहुन्छ— हरेक कुरामा मेहनत गर । बाबा बसेर युक्ति बताउनुहुन्छ, आत्माहरूलाई । बाबालाई बोलाउँछौ पुरानो रावणको देशमा आउनुहोस्, हामी पतितहरूलाई आएर पावन बनाउनुहोस् भनेर । तर मनुष्यले बुझ्दैनन् । उनीहरू हुन् आसुरी संप्रदाय । तिमी हौ ब्राह्मण संप्रदाय, दैवी सम्प्रदाय बनिरहेका छौ । पुरुषार्थ पनि बच्चाहरूले नम्बरवार गर्छन् । फेरि भन्छन् यसको तकदीरमा यति नै रहेछ । आफ्नो समय खेर फाल्छन् । जन्म-जन्मान्तर, कल्प-कल्पान्तर उच्च पद पाउन सक्दैनन् । आफूलाई घाटा पार्नु हुँदैन किनकि अहिले जम्मा हुन्छ फेरि घाटामा जान्छौ । रावण राज्यमा कति घाटा हुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अन्तर्मुखी बनेर आफ्नो जाँच गर्नु छ, जति पनि गल्ती हुन्छन्, त्यसलाई दिलैदेखि पश्चात्ताप गरेर योगबलद्वारा माफ गर्नु छ । आफैले मेहनत गर्नु पर्छ ।
- २) बाबाको जुन राय मिल्छ, त्यसमा पूरा चलेर आफूमाथि आफैले दया गर्नु पर्छ । साक्षी भएर आफ्नो वा अरूको पुरुषार्थलाई हेर्नु छ । कहिल्यै पनि आफूलाई घाटामा पार्नु हुँदैन ।

वरदानः— मनको मौनद्वारा सेवाको नयाँ आविष्कार गर्ने सिद्धि स्वरूप भव

जसरी पहिले-पहिले मौन व्रत राख्थ्यौ, त्यसैले सबै फ्री थियौ, समय बच्थ्यो, त्यसैगरी अब मनको मौन राख जसबाट व्यर्थ संकल्प आउँदै नआओस् । जसरी मुखबाट बोल्दैनौ, यस्तै व्यर्थ संकल्प नआओस्— यो हो मनको मौन । अनि समय बच्छ । यस मनको मौनबाट सेवाको यस्तो नयाँ आविष्कार निस्कन्छ जसमा साधना कम अनि सिद्धि धेरै हुन्छ । जसरी विज्ञानका साधनले सेकेण्डमा विधिलाई प्राप्त गराउँछ, त्यस्तै यस शान्तिको साधनद्वारा सेकेण्डमा विधि प्राप्त हुन्छ ।

स्लोगनः— जो स्वयं समर्पित स्थितिमा रहन्छ— सबैको सहयोग पनि उसको अगाडि सपर्पित हुन्छ ।